

**Sud Bosne i Hercegovine
Sud Bosne i Hercegovine**

Broj: S1 3 U 032611 19 U**Sarajevo, 14.09.2020. godine**

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Branimira Orašanina, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Slađane Anđelić, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja , ulica Hamida Dizdara broj , Sarajevo, protiv zaključka broj: UP1 03-1-37-1-52-2/19 BA od 17.04.2019.godine, tužene Agencije za zaštitu ličnih podataka u BiH, ulica Vilsonovo šetalište broj 10, Sarajevo, u upravnoj stvari obrade i zaštite ličnih podataka, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 14.09.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Zaključkom tužene broj: UP1 03-1-37-1-52-2/19 BA od 17.04.2019.godine, prigovor tužitelja protiv Notarske komore Federacije BiH, zbog prikupljanja, obrade i prosljeđivanja ličnih podataka koji se odnose na prihod i PDV prijavu, se odbacuje zbog nenadležnosti.

Blagovremeno podnesenom tužbom tužitelj je osporio zakonitost i pravilnost konačnog rješenja tužene zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene Zakona o zaštiti ličnih podataka. Tužitelj navodi da se njegov prigovor odnosio na postupanje Notarske komore FBiH u pogledu neovlaštenog prikupljanja, obrađivanja i raspolaganja njegovim ličnim podacima, sa prijedlogom da Agencija kao nadležni organ zabrani Notarskoj komori da prikuplja obrađuje i prosljeđuje lične podatke notara koji se odnose na njihov prihod i PDV prijavu, kao i da do sada prikupljeni podaci budu uništeni. Nije sporno po tužitelju da je Notarska komora FBiH Odlukom skupštine propisala da su svi članovi obavezni do 15-og u mjesecu, za prethodni mjesec dostaviti stručnoj službi notarske komore PDV prijavu sa dokazom o predaji te prijave nadležnom organu, te da se prigovor tužitelja odnosi upravo na tu odredbu kojom se proširuje svrha obrade koja je legitimna prema zakonu, posebno imajući u vidu da Notarska komora FBiH nije ni kontrolor, ni obrađivač

- podataka PDV prijave, niti treća strana u smislu Zakona o zaštiti ličnih podataka. Pogrešnu primjenu Zakona o zaštiti ličnih podataka tužitelj nalazi u primjeni člana 17. stav 6. Zakona, te člana 3. zakona kojim je propisano da je kontrolor svaki javni organ, fizičko ili pravno lice, agencija ili drugi organ koji samostalno ili zajedno sa drugim vodi, obrađuje i utvrđuje svrhu i način obrade ličnih podataka na osnovu zakona. Dalje navodi, da to što je Notarska komora navedenom Odlukom obavezala notare na dostavu PDV prijave, nije ni kontrolor, niti obrađivač, niti treća strana u smislu Zakona, te ista nema pravo prikupljanja i obrade tih podataka, i na nju se ne odnosi član 17. stav 6. Zakona o zaštiti ličnih podataka. Na kraju tužitelj ukazuje da je tužena rješavala po prigovoru sudija i tužilaca u vezi obrade ličnih podataka sudija i tužilaca prilikom izrade finansijski izvještaja, a prigovor tužitelja kao notara odbacila zbog nenadležnosti, te je time u istoj ili sličnoj situaciji postupala na različit način. Konačno, predlaže da sud donese presudu kojom se poništava Zaključak tužene broj: UP1 03-1-37-1-52-2/19 BA od 17.04.2019.godine.

U odgovoru na tužbu tužena i zainteresovano lice su predložili da se tužba odbije kao neosnovana, ostajući kod razloga datih u obrazloženju osporenog rješenja.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj:19/02, 88/07,83/08 i 74/10—u daljem tekstu ZUS), pa je odlučio kao u dispozitivu iz sljedećih razloga:

Osporeni zaključak, tužena je donijela rješavajući po prigovoru notara protiv Notarske komore Federacije BiH, a zbog neovlaštenog prikupljanja, obrađivanja i raspolaganja njegovim ličnim podacima koji se odnose na prihod i PDV prijavu. Naime, tužena Agencija za zaštitu ličnih podataka u BiH je odbacila prigovor tužitelja zbog nenadležnosti iz razloga što je nakon razmatranja prigovora utvrdila da sadržaj podnesenog prigovora nije usmjeren na zaštitu prava na privatnost kao prava koji se štiti Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH broj 19/06, 76/11 i 89/11), odnosno da se u predmetnom slučaju radi o suprostavljenim finansijskim interesima između tužitelja, notara i Notarske komore, nastalih uslijed finansiranja Komore iz doprinosa koje ostvaruju notari, a koji proizilaze iz Odluke o izmjenama i dopunama Odluke o visini obaveznog doprinosa za finansiranje Notarske komore Federacije BiH broj: 1-4260-3pr/13 od 20.12.2013. godine. S tim u vezi, tuženi organ u obrazloženju zaključka iznosi da je podnosilac prigovora imao mogućnost da koristi pravni lijek protiv prethodno navedene Odluke Notarske komore, u skladu sa članom 67. Zakona o notarima, koji propisuje da se protiv konačnih odluka organa Komore, može voditi upravni spor kod nadležnog suda u roku od 30 dana od dana prijema odluke. Radi navedenih razloga, tužena smatra da prigovor tužitelja koji je usmjeren na prava i obaveze u vezi sa predmetnom Odlukom, nije u nadležnosti Agencije za zaštitu ličnih podataka, budući da se prigovor ne odnosi na zaštitu prava na privatnost koje se štite Zakonom o zaštiti ličnih podataka, radi čega je isti odbacila zbog nenadležnosti.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog zaključka u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Članom 65. Zakona o notarima (Službene novine broj: 45/02 i 30/16) je propisano da se Notarska komora se finansira od doprinosa, koje uplaćuju notari u iznosu koji utvrdi Skupština Notarske komore. U članu 66. istog zakona je propisano da Notarska komora ima pravo, u skladu sa ovim zakonom i Statutom Notarske komore donositi opće akte koji su za notare obavezujući. Na osnovu navedenih odredbi, Notarska komora je donijela predmetnu odluku i utvrdila način i visinu uplate doprinosa notara u svrhu finansiranja Komore. S tim u vezi, članom 67. Zakona o notarima je propisano da protiv konačnih odluka tijela Notarske komore kojima se odlučuje o pravima i dužnostima notara, zamjenika notara, notarskih pomoćnika i drugih lica na radu kod notara, može se voditi spor kod nadležnog suda u roku od 30 dana od dana prijema konačne odluke.

Prema stanju spisa, proizilazi da je Notarska komora FBiH donijela Odluku o izmjenama i dopunama Odluke o visini obaveznog doprinosa za finansiranje Notarske komore Federacije BiH broj: 1-4260-3pr/13 od 20.12.2013. godine kojom je utvrđeno da je svaki član Notarske komore dužan do 15-og u tekućem mjesecu za prethodni mjesec dostaviti Stručnoj službi Notarske komore FBiH, PDV prijavu, koja prijava će služiti kao osnov za obračun i uplatu doprinosa, te se Stručna služba Notarske komore FBiH obavezuje izvršiti obračun i iskazati za svakog notara pojedinačno mjesečno zaduženje, koje se treba uplatiti na račun Notarske komore FBiH. Iz prigovora u tužbi se može zaključiti da tužitelj smatra da je prethodno navedena odredba Odluke u suprotnosti sa principima zakonske obrade ličnih podataka i da postoji mogućnost zloupotrebe tih finansijskih podataka. Ovo Vijeće za upravne sporove nalazi neosnovanim navode iz tužbe. Naime, predmetnu Odluku je donijela Skupština Notarske komore, gdje su za usvajanje takve odluke na Skupštini glasala većina članova udruženja. Dakle, imajući u vidu prethodno navedene članove 65. i 66. Zakona o notarima, jasno je da Notarska komora ima ovlaštenje da donosi odluke koje su obavezujuće za notare, odnosno u konkretnom slučaju da odlukom Skupštine utvrdi način plaćanja i visinu doprinosa komori, imajući u vidu da je Zakonom o notarima i to članom 65. Zakona propisano da se Notarska komora finansira iz doprinosa koje uplaćuju notari. Dakle, navedena obaveza notara je zakonom propisana.

Zakonom o zaštiti ličnih podataka („Službeni glasnik BiH“ broj:49/06 do 89/11), članom 1. propisan je cilj ovog zakona da se na teritoriji Bosne i Hercegovine svim licima, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište, osigura zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda, a naročito pravo na privatnost i zaštitu podataka u pogledu obrade ličnih podataka koji se na njih odnose. Članom 2. propisano je da se zakon primjenjuje na lične podatke koje obrađuju svi javni organi, fizička i pravna lica, osim ako drugi zakon ne nalaže drugačije. Shodno navedenim odredbama Zakona o zaštiti ličnih podataka, jasno proizilazi da Agencija nije nadležna da rješava po prigovoru

tužitelja, imajući u vidu da isti nije usmjeren na zaštitu prava na privatnost kao prava koje se štiti Zakonom o zaštiti ličnih podataka, već da je isti usmjeren na rješavanje finansijski interesa nastalih u vezi finansiranja komore iz doprinosa notara. Naime, tužitelj ukoliko je bio nezadovoljan navedenom Odlukom Komore, isti je imao mogućnost shodno članu 67. Zakona o notarima, kojim je propisano da protiv konačnih odluka tijela Notarske komore kojima se odlučuje o pravima i dužnostima notara, se može voditi spor kod nadležnog suda u roku od 30 dana od dana prijema konačne odluke, isti pokrene upravni spor pred nadležnim sudom ukoliko su ispunjeni uslovi za to. Osim toga, tužitelj ne dokazuje da je Notarska komora na bilo koji način zloupotrijebila svoja ovlašćenja u cilju povrede prava na privatnost kao niti povrede ličnih prava tužitelja. Tužitelj ne prigovara u svom prigovoru na to što Notarska komora prikuplja i drži njegove lične podatke, kao što sui me i prezime, adresa, broj lične karte, već isti prigovara samo što Notarska komora traži od svojih članova da dostave podatke o visini mjesečnog prometa iz PDV prijave. Dakle, iz svega se može zaključiti da se tužitelj ne slaže samo sa načinom utvrđivanja osnova za obračun doprinosa.

Imajući u vidu izloženo, ovaj sud nalazi da se osporeno rješenje zasniva na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju, pravilnoj primjeni pravila postupka koji je prethodio donošenju konačnog upravnog akta i pravilnoj primjeni zakona, iz kojih razloga je tužba neosnovana, pa je primjenom člana 37. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Branimir Orašanić

